

Genovés: la mateixa pintura amb idèntica política

18 OCTOBER 2013. Per Eudald Camps

tags: Centre d'Art Contemporani de Perpinyà, Juan Genovés

L'espai «A cent metres del centre del món» porta a la capital de la Catalunya Nord els darrers treballs de Juan Genovés, un dels autors clau per entendre l'evolució de la pintura de la segona meitat del s. XX. a casa nostra.

La responsabilitat que implica parlar d'algú que porta més de mig segle dedicant-se a l'art —i més concretament a la pintura— hauria d'impel·lir-nos a fer sempre un exercici de memòria històrica encarat a definir la seva precisa contextualització. És a dir: per entendre —en l'accepció feble del verb «entendre»— les darreres obres de Genovés (València, 1930) hem de remuntar-nos als grisos anys 50, quan tot just l'Espanya de Franco començava a sortir de l'aïllament internacional i, de manera anàloga, l'avantguarda en forma d'abstracció pictòrica iniciava els passos per contaminar el discurs homogeni d'una figuració anacrònica i obertament esteticista. Genovés va ser un dels joves que, a principis dels 60, va adoptar els nous llenguatges de filiació internacional a través de grups històrics com el Parpalló o el Grupo Hondo: la seva opció va ser passar del post-cubisme a una mena de figuració matèrica que, lentament —i durant la mateixa dècada— evolucionaria cap al seu particular estil fet, a parts

iguals, d'imatges provinents de l'univers fotogràfic i fílmic així com de materials manlevats de l'imaginari Pop (heterogeni i «bastard» com pocs). El resultat hauria estat anecdòtic — decoratiu— si Genovés no hi hagués afegit un rerefons crític que va acabar convertint alguna de les seves obres en veritables icones de la mal anomenada «transició democràtica» espanyola.

D'aleshores ençà, l'artista s'ha mantingut fidel a un únic principi rector: «Només em preocupen les persones i les agressions a què es veuen sotmeses. Aquest és el meu tema. L'interpreto de diferents formes, però en el fons no puc sortir d'aquí», explicava Genovés en una entrevista realitzada fa quatre anys per Manuel Vicent. L'objectiu és aquest: mantenir-se fidel a una mirada aèria que denuncia allò que succeeix arran de terra. En darrera instància, es tractaria de fer bona l'asseveració d'Stendhal però en sentit contrari: si per l'escriptor francès, la política en una obra literària era «com un tret de pistola enmig d'un concert, una cosa grollera i a la qual no podem, però, deixar de prestar atenció», per Genovés seria «un tret enmig de la pintura» que desperta l'espectador immers en aquell somni de la raó que, des de Goya, produeix monstres.

Genovés

Espai d'Art Àcentmètrésducentredumonde, Perpinyà. Avda. de la Grande Bretagne, 3. **H** De l'11 d'octubre al 20 de desembre. Tots els dies de 15 a 19h. Festius obert.